

Naar jeg har sagt dette, kan jeg dog ikke undlade at tilføje, at der er en enkelt Ting i Lovforslaget, som ikke har min Billigelse. I Særdeleshed naar det gælder et Lovforslag, der kun faar en ganske kort Varighed — og her er jo foreslaaet, at det kun skulde vare et Aar — forekommer det mig, at det maa ordnes saaledes, at intet foregribes for Fremtiden, og at der ikke er nogen, som ved en saadan Lov kommer til at lide nævneværdigt Tab, men dertil forekommer det mig ikke, der er taget tilstrækkeligt Hensyn i dette Lovforslag. Jeg kan ikke se andet, hvis jeg har forstaaet Lovforslaget rigtigt, end at de Kommuner, i hvilke der baade findes offentlige Slagtehus med Kødkontrol og Eksportslagterier, ville være udsatte for et ikke ganske ubetydeligt Tab, nemlig for at miste en Indtægt af det Slagtehus, som de have opført i Henhold til en Sundhedsvedtægt, der er stadfæstet af Justitsministeriet. Vi maa nødvendigvis søge at undgaa, at der paaføres disse Kommuner Tab.

Der blev sagt, af det ærede Medlem for Veringe (Lindø), at netop i denne Henseende havde dette Lovforslag et lovligt agrarisk Præg, og jeg kunde være tilbøjelig til at tiltræde denne Udtalelse. Netop de, som have deres Interesser hovedsagelig ved Landbruget, skulle vogte sig i høj Grad for at støtte noget som helst, der kunde have Udseende af at forfordele Byerne til Fordel for Landbruget. Jeg tror ikke, at Byerne hidtil ere forfordelte, og jeg henstiller, at vi ogsaa have vor Opmærksomhed henvendt paa, at de ikke nogen Sinde i Fremtiden blive det. Jeg ved vel, at det blev nævnt i Gaar, at man ved Tiendeloven havde paaført Byerne et Tab, som Landet havde taget til Indtægt, men den Tale, som jeg har hørt saa ofte, tillægger jeg ikke mindste Vægt. (*Sabroe*: Hvorfor ikke?) Fordi det er uomtvisteligt, at den Mand ude paa Landet, som hverken ejer Tiende eller er Tiendeyder, staa aldeles lige med Bybeboerne. Der er ikke Tale om, at Bybeboerne lide en Øres Tab mere end en saadan Mand ude paa Landet, og jeg tror overhovedet ikke, man kan sige, han lider noget uretmæssigt Tab derved.

Jeg vil altsaa slutte mig til det Forslag, som er fremkommet fra flere forskellige ærede Talere, at de to Ord „eller Afgift“ blive strøgne i dette Lovforslag, hvis det ikke forholder sig saaledes — og derom vil jeg bede den ærede Forslagsstiller udtale sig —, at naar der staaar

„uden ny Undersøgelse eller Afgift“, skal derved forstaaes: uden ny Undersøgelse eller ny Afgift. Dette vilde jo forandre Meningen af Lovforslaget ret betydeligt, men der er ingen af de ærede Talere, der hidtil have haft Ordet, som har forstaaet det saaledes, saa jeg er bange for, at naar man vil forstaa det saaledes, misforstaaar man det. I øvrigt kan jeg, som sagt, tiltræde Lovforslaget, men jeg mener, at det er nødvendigt allerede nu at bringe det under en saadan Form, at de Kommuner, som have Kontrol, og i hvilke der er Eksportslagterier, ikke udsættes for noget Tab. Det kan ikke nytte, og det vil ikke være rigtigt at sige: Vent til næste Aar, til vi faa Statskontrollen. Det forekommer mig langt fra at være tilstrækkeligt, de maa straks have Sikkerhed for, at de faa erstattet det Tab, som de ville lide ved et Lovforslag som dette.

Forslagsstilleren (Blem): Jeg skal begynde med at udtale min Tak til den højtærede Justitsminister for hans velvillige Udtalelser overfor dette Forslag. Derefter har jeg en Del Spørgsmaal at svare paa. Jeg vil ønske, det kunde lykkes mig at svare kort og klart.

Lad mig først sige en Ting, som jeg er kommen til at tænke paa ved denne Løjlighed. Man hører saa tidt den Tale, at vore Købstæder ingen Repræsentanter have her i Folketinget til at paatale Byernes Interesser. Jeg vilde ønske, at disse Klagere havde været til Stede her i Dag og hørt alle de ærede Talere en efter en staa op og forsvare Købstædernes særlige Interesser, thi saa vilde de da ikke kunne sige i Fremtiden, at der ikke er Repræsentanter i Folketinget, der tillige paatale Købstædernes Interesser. Da jeg selv er Købstadrepræsentant endog mere end Landborepræsentant, fordi jeg har 1800 Vælgere i Købstaden, men kun 1400 Vælgere i Landsognene i min Kreds, kan det kun tiltale mig, at Købstæderne blive tagne i Forsvar, særlig hvor de mene, det vil sige: formode, at der sker dem Uret. Her tror jeg nu rigtignok, at Købstædernes Repræsentanter have set lidt for mange Spøgelser ved højlys Dag, dette Lovforslags Gennemførelse vil ikke tilnærmelsesvis kunne forvolde saa mange Vanskeligheder for Købstæderne, som de ærede Talere for Købstædernes Interesser have ment, efter hvad jeg har faaet ud af deres Udtalelser.

Lad mig saa gaa over til at prøve at besvare de forskellige Spørgsmaal, der ere